

Ω σκουροδοπαν] ὡ πανδοκεύτρηαι σκούροδα , & ἄρθους.] Α
 πωλοῦσθαι παρὶ διοκεύτρηαι δὲ ἢ κατὰ πηλὸς πᾶν τὰς
 δὲ ἔχουσαι κατὰ πηλὸς δὲ πᾶν τὰ κακωμένον τὸ πηλόν. πηλός
 δὲ ὁ οἶνος. ὅθεν καὶ ἀμπέλος οἶνον ἔμπηλος οὐτῶς, ἢ ἐν
 αὐτῇ ἔχουσαι τὸ πηλόν. παρήστετε, καλῆξτε. Πᾶν τὰ δὲ] ἐκ
 τῆς ἡδῆ λεχθέντων καὶ αὐτίκα λεχθέντων, δηλονότι,
 Οἱ μὲν κακῶς πέπραγμένον τὸ βζικόν, φανερόν ἐστὶς τι πο-
 λεμικῆς συμπλοκῆς, καὶ μάχης, γέλωτος χάσειν, ἐν τοῖς
 ἀνδράσι & τῷ γυναιξί ἀπεικονίζουσι, καὶ πῶς σαθὲν. ἐν
 αὐτοῖς οἱ ἀνδρες τὰς τῆς γυναικῶν ὄρμας, τὰς ἐφόδους, & βίαν
 ἐπορμαίνουσι ἐπορμαίνουσαι ἀγρῶς ἐφυγον. ἢ δὲ λυσιστρα-
 τη τῷ καταμαθούσῃ, τὸς γυναικῶν στρατηγούς μιμησα-
 μένη (οἱ περὶ πῶν τῶν νίκης δόξαν μόνον ἀγαπῶντες, τὸ
 ἀναικλιτικὸν σημαίνει, & τὰς αὐτῆς στρατιώτας δὸπ τῆ
 τῆς ἡδῆ θέντων πολέμων σκυλεύτως ἀποτρέπει) αὐτῶν
 ποιῶσι, καὶ τὰς γυναικῶν ἢ δὲ νικῶσας, ὡς τοὺς νενηκμένους
 ἐλεῖν αὐτῶν, πρὸς αὐτῶν στρατηγῶν ἀνακαλεῖ. τὸ ἢ με-
 γίστω ἢ δὲ οὐκ ἔστιν ἄλλο τὸς θεωμῶν ἐφέρει. Μὴ σκυλεύετε.]
 σκύλον, ὡς ἐστὶν ἀθῶος φησι, τὸ δὲ ἄρμα λέγεται. ἀφ' οὗ ἰ-
 σως καὶ σκυλεύειν, κενεῖας τὸ ἐν πολέμῳ εὐρύς, ὅ ἐστι
 σοείας ἀσπίδας λαμβάνειν. ἐξ οὗ καὶ δὸπ μέρες, καὶ τῆ
 πάσης πολέμικῆς σκευῆς ἐλέχθη. διοκεῖ δὲ ἐξ οὐλοῦν ἐξ
 τοῦ σκύλον, ὡς φάνη ἐκ ῥητορικῆς λέξεως. Ἐάν γε
 πλησίον κάπηλος ἢ.] τὸ λέγει σκώπῳ τὰς γυναικῶν
 εἰς φιλοποσίαν. & γὰρ ὁ πολὺς οἶνος πῶν χαλῶν, καὶ πῶν
 ὄργων τῆ ἐαυτῶν φαρμασίαν κινεῖ.

CHR. πούτ' ὁ τοξότης.] Erant τοξῶν Scy-
 thæ Liturgi, ministri publici, custodes vibis, olim
 mille numero medium incolebant forum, casaf-
 que vel σκῆμας illic structas habebant. Postea
 transierunt in Areopagum, vocabanturque non
 solum scythæ sed etiam Speusinj à speusino
 quodam qui eos constituerat. Καὶ σὺ μὲν.] Puto
 hæc verba continuari ab Hypereta vel ministro
 & dirigi ad alterum τοξότῳ. Νὴ πῶν Πάνδρῳ-
 ἄν.] Mulieris nomen est apud Sudam. Hic vel Lu-
 na est vel Matuta, fortassis sic dicta quia rosida, &
 πανάπαλος. Cyprij tamen δρόβους vocant ἀρχαῖος.
 sanè puto Artemin tantum intelligi etiam per
 Epitheta sequentia φωσφόρον & ταυροπόλον. Tamen
 Minerua etiam dicta est ταυροβόλος. Euripides au-
 tem Artemin dixit φωσφόρον, quamvis hac voce
 propriè indigetetur stella Veneris, Luciferque di-
 catur. Επιχερεῖ πατούμῳ.] Quia alloquitur ὑ-
 πηρέτῳ suspicor hoc de industria dictum, vocabat-
 ur autem ἀμῖς vel familiarica sella etiam ὑπηρε-
 τήσιον, quamvis propriè magis sit locus vbi remi-
 ges fessitant. Hoc autem genere loquendi vsus
 est in alia fabula Aristophanes, Πατούμῳ ὑπὸ τῆ
 γέροντος πολλαπλασίονα χέρομῳ. Κύαθον αἰτήσεις
 τῶνα.] Minatur illi verbera, Ita inquit pugnotum
 velitatione contusum te faciam vt necesse sit tibi
 cyatho vel cotula quam supponas oculis tuis vt
 detumescant. Sic dixit in pace de vrbibus ὑποπι-
 ασμῶν καὶ κυάθους προσκέμῳ. Vide (si opera pu-
 tas pretium) quæ illic iam dudum notauimus. Hic
 autem locus sic apud Sudam explanatus reperit-
 ur. ἵνα ποροδῆς τῶν γυνάθους, οὕτως ἐποπιδέθη καὶ τυ-
 φθῆση ὑφ' ἡμῶν, γαμίζουσι γὰρ κύαθον θερμοῦ, & προσ-
 κολλῶσι τοῖς οἰδήμασι, καὶ θεραπεύουσι. id est, cya-
 thum posces quod maxillis tuis apponas, Ita nos
 te suppressimus & verberibus tundemus, Nam
 cyathum vel cotulam calore implent, & tumori-
 bus applicant, sicque medicinam faciunt. στενα-

κωκύτους τριχας.] sic lege σινεω. per o paruum, si-
 gnificat autem hæc vox comam vel crines in qui-
 bus σενάξαι ἢ γιλλομῳη plorat quæ scinditur & vel-
 litur. Quid sit ἐκκοικεῖν (pro ἐκκοικεῖν dixit, sed al-
 terum Cappa exemit metri causa) diximus in Pa-
 ce idem esse quod Gallofranci dicimus egrainer,
 possemus Latine exciccare, quia ciccus κόκκος, sed
 hic dixit ἐκκοικεῖν ἀντὶ τῆς ἐρημάσῳ, vel potius ἐπιτῶ
 & ἀνασάσῳ. Ὁ σπορμαθοραῖος.] Epitheton fictum
 & factum è mulieribus quæ vendunt in foro om-
 ne genus semina ova pisa & olera, sequens ex
 allis caupona & pane. In Pluto vel Diuite fabula
 supra omnes mulieres, clamorosas existimat τὰς παν-
 δοκευτῆρας & λικισποπώλιθας. Euripidis matrem
 λαχανοπωλίδῃα fuisse dicunt vel saltem σκανδινο-
 πωλίδῃα, id est, olera vendidisse, vel scandy-
 cem quam Cichorij speciem fuisse liquet
 ex Theophrasti Historiarum lib. 7. cap. 10. ne diu-
 rias Grammatici crucem sibi figant in ignotæ
 herba explicatione, vt nos docuit maximus in
 Rep. literaria dictator Iulius Cæsar Scaliger. Est
 autem mihi monendum Lector, de secundo versu
 ὡ σκουροδοπανδῳ. legendum videri ὡ σκουροδοπανδῳ.
 Οὐκ ἐξέλκετ', ἐπαμῆσεται.] Sequor Venetum exem-
 plar quod habet ἐξέλκετ', sed lego ἐξέλκετ' pro ἐκ-
 ἐξέλκετε, vt metrum habeamus integrum nisi ma-
 uis ἐκ ἐλκετ'. Sed quod ait παμῆσεται notandum est
 etiam παμῆσεται esse πᾶν ὄτι οὐκ οὐκ ὀνομαστικῶς ποιῶν, vt in
 Acharnensibus vsus est hic nofter. Dicebant au-
 tem Attici παμῆσεται & παμῆσεται, vt in Nebularum fa-
 bula, τοιαύταις σφενδάρασι παμῆσεται. Mox vbi ha-
 bes πολλῶν γ' ἐάν πλοῖον, legerem πολλῶν ἐάν γὰ
 πλοῖον.

B I S E T V S. Ὁ πολλὸν ἀναλώσας ἔφη.] ὁ τῆς ἀν-
 δρῶν χορὸς τὸ πρόβουλον προτρέπει πρὸς τὸ μήτε τοῦ
 λόγου, μήτε τῶν ἔργων μάτῳ ἔτι τρίβειν τῶν γυναιξίν α-
 κρεπῶς ἐείζοντα, πρὸς δὲ τούτοις σημειῶσαι ὅτι ἐκ τῆς
 δὲ τῆς χοροῦ λόγων ἐκ ἀλόγως ταῦτα συμπεραίνεσθαι
 δυνάμεθα, τῶν ἢ ἀνω ὀμιλίῃ, καὶ ἐξ ἀλόγῳ δὸπ ταύτης
 τῆ ἀρχῆς

Ἄληθες ἀμῖαρά σου, ἀχρεῖ τέλεις λεγόμενα, ἐπὶ πρὸς τῆ
 ὑπερήτων, ἀλλὰ πρὸς τῆ πρόβουλον ἀνοσίεα. & ἐν μὲν ἐ
 πάντα, ἀλλ' ὅμως τὸ μείζον τούτων μέρος. τοὺς δὲ τῆ
 γυναικῶν λόγους, τὸ μὲν, πρὸς τοὺς ὑπερήτας, τὰς τὰ
 ὑπὸ πρόβουλου ὑπὸ τῆ ἀμῖα ποιείσθαι βελομένους, τὸ
 δὲ, πρὸς αὐτῆ πρόβουλον λέγεσθαι. ὁ ῥαθῶς καταλαβῶ-
 σοῖς ἐστὶν ἀνεκβεῖστρον πάντα ἐξέταση. ὅταν γὰρ αἱ
 γυναικῶν ὑβρεσιώτερον, & παρρησιασιώτερον λαλοῦ-
 σαι, ταῦτα πρὸς τοὺς ὑπερήτας ἀναμφισβητήτως λέγει.]
 τὰ δὲ ὑπὸ αὐτῆς ὑπεκβεῖστρον, καὶ μετ' εὐλαβείας τινὲς
 ποροφρόμῳ, εἰς ὅς ἐστι λέγεσθαι πρὸς τὸ πρόβουλον, ὡς
 ἐν ἀρχῇ ὄντα, ταῦτα δὲ πάντα ὑπὸ μείλῳ, καὶ ποροση-
 κόντως ἐσκεμμένα, μεγάλῳ ἀφῶσαν, καὶ γέλωτος ἀ-
 φορμῶν τοῖς θεαταῖς παρέχει. τί τοῖς δὲ αὐτῶ.] σί-
 χοι ἰαμβικοί τετράμετροι καταληκτικοὶ ἢ. ἱματι-
 δίοις,] οὕτω & ἄνω εἶπεν

Ἐλουσαν ἡμᾶς ὡς θεοματίδια σείειν πάρε-

σι.
 Ανευ κοίνας.] κοίνα, τὸ ἐν τέφρας καθιστάμενον ὑγρόν
 Πολυδύνης, κοίαν λέγει, ὅπερ Λατίνοι λιξίβιον, εἶτε
 λιξίουιον καλοῦσιν. Ἄλλ' ὡ μελεοῦ] τὰ πᾶν ἔστι ὡ με-
 λεο. ταῦτα δὲ, ἐπὶ πρὸς τὸ πρόβουλον, ἀλλὰ πρὸς τῆ
 ἀνδρῶν χορὸν ὑπὸ γυναικῶν χοροῦ λέγεσθαι διοκῆ.